

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้น ต้องเริ่มตั้งแต่เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงเป็นสถานที่หนึ่งซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างทรัพยากรที่ทรงคุณค่า การดูแลรับผิดชอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็กถือเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องจัดการศึกษาและพัฒนาเด็กเล็กในชุมชนท้องถิ่นให้มีความพร้อมและมีศักยภาพตามวัย การพัฒนาเด็กเล็กเป็นพื้นฐานของการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็ก ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่อย่างมาก โอกาสของเด็กที่จะดำเนินชีวิตได้ดีมากเพียงใด จึงอยู่ที่การได้รับการพัฒนาในช่วงวัยเด็กเล็ก ทั้งนี้ พัฒนาการของเด็ก แต่ละคนจะมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความพร้อมในการพัฒนาและความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากตัวเด็กแล้วจะเห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเด็ก ยังมีส่วนสำคัญในการช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กได้เป็นอย่างมากอีกด้วย ดังนั้น การส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาส ได้รับการพัฒนา จึงเป็นแนวทางที่จะสามารถเตรียมความพร้อมของเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้รับการถ่ายโอนจากส่วนราชการต่าง ๆ และที่จัดตั้งเอง ดังนั้น มาตรฐานการดำเนินงานและบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงมีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งในด้านโครงสร้าง อาคาร สถานที่ และการบริหารงาน อีกทั้งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ได้บัญญัติอำนาจและหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการจัดการศึกษาด้วย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาก็ได้บัญญัติไว้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาระดับใดก็ได้ ตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ประกอบกับแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้การศึกษาปฐมวัย หรือก่อนประถมศึกษา เป็นหน้าที่ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำ โดยให้องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเป็นกระจายโอกาสให้ประชาชน
ได้รับบริการเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กปฐมวัยอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

ครั้งที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (ม.ป.ป., หน้า 1) กล่าวไว้ว่า เด็กเป็นทรัพยากร
ที่ทรงคุณค่า และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต การพัฒนาเด็กให้
ได้รับความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงนับเป็นภารกิจสำคัญ
ที่หน่วยงานซึ่งรับผิดชอบจะต้องตระหนัก และให้ความสนใจ เพื่อให้การพัฒนาเด็กเป็นไปอย่างมี
คุณภาพและได้มาตรฐานเหมาะสมกับวัย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานซึ่งมี
ภารกิจหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาเด็ก ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วย
แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดก็ตาม
ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือเมืองพัทยาที่ดี ล้วนแต่มีบทบาทที่สำคัญในการบริหาร
จัดการเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสิ้น ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้งและดำเนิน
งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพร้อมทั้งรับถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเดิมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ
ของส่วนราชการต่าง ๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและ
พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และ
ได้มาตรฐาน

แต่ในปัจจุบันยังมีเด็กเล็กอีกจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อยู่ในชนบท ครอบครั
ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ จึงขาดโอกาสในการเตรียมความพร้อมให้เหมาะสมกับวัย เทศบาล
ตำบลบ้านหลวง ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน และประชาชน
เห็นว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสถานที่หนึ่งซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่า
การดูแลรับผิดชอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ถือเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่จะต้องจัดการศึกษาและพัฒนาเด็กเล็กในชุมชนท้องถิ่น ให้มีความพร้อมและมีศักยภาพตามวัย
ตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาในด้านการพัฒนาเด็กเล็ก ประกอบกับได้รับการถ่ายโอนภารกิจ
ในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กเล็ก เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายแก่ผู้ปกครอง โดยเทศบาลตำบล
บ้านหลวงมีพื้นที่ต้องดูแลรับผิดชอบ ครอบคลุม 23 หมู่บ้าน การคมนาคมในบางพื้นที่ยังไม่สะดวก
มีความทุรกันดาร พื้นที่ห่างไกล อีกทั้งประชาชนในพื้นที่มีความแตกต่างในวิถีชีวิตและวัฒนธรรม
ของชุมชน ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2544 เทศบาลตำบลบ้านหลวงซึ่งในขณะนั้นยังมีฐานะเป็นองค์การ
บริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ได้รับการถ่ายโอนภารกิจศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจากกรมการพัฒนาชุมชน
จำนวน 4 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแม่หอย หมู่ที่ 10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเมืองกลาง
หมู่ที่ 11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านแม่ยะน้อย หมู่ที่ 18 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเด่น-สัน หมู่ที่ 23
และรับการถ่ายโอนภารกิจจากสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 1 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนา

เด็กเล็กอนุบาล 3 ขวบ (โรงเรียนวัดพระบาท) และยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้จัดตั้งขึ้น เนื่องจากความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ อีกจำนวน 6 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านขุนกลาง หมู่ที่ 7 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาหมอน หมู่ที่ 8 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแม่ปอน หมู่ที่ 15 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านอ่างกาน้อย หมู่ที่ 17 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแม่กลางหลวง หมู่ที่ 17 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองหล่ม หมู่ที่ 22 เทศบาลตำบลบ้านหลวง จึงต้องดูแลรับผิดชอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมด 11 แห่ง มีผู้ดูแลเด็กที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 21 คน

จากการสัมภาษณ์ก่อกิจ เพชรไพรพนาวัลย์ (2553) นายกเทศมนตรีตำบลบ้านหลวง ถึงการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง ซึ่งมีทั้งหมด จำนวน 11 แห่ง ทำให้ทราบว่าที่ผ่านมาเทศบาลตำบลบ้านหลวง (ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง เป็นเทศบาลตำบลบ้านหลวง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552) มีหมู่บ้านในพื้นที่รับผิดชอบมากถึง 23 หมู่บ้าน ประกอบด้วยชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง 9 หมู่บ้าน ชาวเขาเผ่าม้ง 2 หมู่บ้าน และคนพื้นราบ 12 หมู่บ้าน มีประชากรกว่า 12,000 คน ปัจจุบันยังมีปัญหาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนนหนทาง ไฟฟ้า ดังนั้น งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลางจึงถูกใช้จ่ายไปกับการก่อสร้างถนนหนทาง เพื่อให้ประชาชนเกิดความสะดวกในการเดินทาง การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งรายได้รวมเงินอุดหนุนที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ 2553 จำนวน 40,000,000 บาท งบประมาณจำนวนนี้ถือว่าไม่มากเมื่อเทียบกับภารกิจต่าง ๆ ที่ต้องดูแล เนื่องจากงบประมาณโดยส่วนใหญ่ถูกใช้จ่ายไปกับเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน งบประมาณที่นำมาใช้จ่ายในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งรวมถึงการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 11 แห่ง จึงถูกจำกัดลง เพราะว่านอกจากภารกิจการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 11 แห่ง เทศบาลตำบลบ้านหลวงยังต้องจัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนให้แก่โรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่รับผิดชอบ จำนวน 9 แห่ง รวมทั้งศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอจอมทอง ซึ่งมีศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จำนวน 13 แห่ง ในแต่ละปีจะต้องจัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนค่าอาหารกลางวัน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารเสริม (นม) และเงินอุดหนุนสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

ในปีเดียวกันได้สัมภาษณ์ บัวแก้ว เรื่องกิจฉายา (2553) ผู้ดูแลเด็กซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาหมอน หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านหลวง ถึงการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง ผู้ดูแลเด็กรายนี้ให้ความเห็นว่าตนเองรู้สึกภูมิใจที่ได้มีส่วนในการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองและยังได้ตอบแทนท้องถิ่นของตนเอง เพราะเป็นคนในพื้นที่ เข้าใจถึง

วิถีชีวิตและความต้องการของคนในชุมชน ปัจจุบันตนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขา การศึกษาปฐมวัย โดยได้รับทุนการศึกษาจากเทศบาลตำบลบ้านหลวง จำนวน 90,000 บาท เพื่อ เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต หลังจากที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงสาขาการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้ทำข้อตกลงร่วมกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งสวัสดิการต่าง ๆ ที่ตนได้รับจากเทศบาลถือว่าดีกว่าครูอัตราจ้าง ที่ปฏิบัติงานโรงเรียนอนุบาลในพื้นที่อำเภอจอมทองอีกหลายแห่ง อีกทั้งยังรู้สึกว่าคุณเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร เพราะว่ามีเมื่อเทศบาลมีกิจกรรมนอกเหนือจากงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็กก็จะมีส่วนร่วมเสมอ ส่วนปัญหาที่ประสบอยู่ในปัจจุบันก็คือเรื่องการเดินทาง ซึ่งการเดินทางจากชุมชนไปยังตัวอำเภอมีความยากลำบาก การสัญจรของประชาชนในพื้นที่บางแห่งยังไม่สะดวกเท่าที่ควร

จากการสัมภาษณ์ จันทร์ทิพย์ รัตนชัย (2553) ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านแม่หอย หมู่ที่ 10 จบการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ วิชาเอกการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และปัจจุบันกำลังศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ คือ ก่อนที่กรมการพัฒนาชุมชน จะถ่ายโอนภารกิจศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้ดูแลเด็กซึ่งในอดีตสังกัดกรมการพัฒนาชุมชน โดยส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี (ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีนโยบายเกี่ยวกับการแต่งตั้งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งต้องมีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีทางการศึกษา) ในอดีตจะเน้นที่การเลี้ยงดูเด็ก เหมือนเป็นการฝากเลี้ยง ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน เหมือนในปัจจุบัน ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้เลี้ยงเด็กตั้งแต่อายุ 17 ปี และได้พยายามแสวงหาความรู้โดยการเข้าศึกษาต่อในระบบในระดับที่สูงขึ้น

ในการสัมภาษณ์ โสกา แซ่ลี (2553) ผู้ดูแลเด็กประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านขุนกลาง หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านหลวง ถึงเรื่องเดียวกัน พบว่ายังขาดความพึงพอใจในด้านการพัฒนาบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เนื่องจากตนเป็นผู้ดูแลเด็กในรูปแบบจ้างเหมาบริการ ได้รับค่าตอบแทนเพียงเดือนละ 5,080 บาท ทั้งที่ตนเองมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (สาขาการศึกษาปฐมวัย) บางครั้งรู้สึกท้อใจ แต่เนื่องจากได้ปฏิบัติงานในหมู่บ้านของตนเอง จึงพยายามสร้างกำลังใจในจุดนี้ แต่ยังมีคามหวังถึงความก้าวหน้าในการทำงานโดยอาจจะได้รับการปรับปรุงตำแหน่งที่ดีขึ้นไป ปัญหาที่ประสบอยู่ในปัจจุบันได้แก่ ผู้ดูแลเด็กมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากหมู่บ้านนี้มีประชากรจำนวนมาก และยังมีนิคมมีลูกจำนวนหลายคน ปัจจุบันพบว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านขุนกลาง

มีจำนวนเด็กเล็กมากถึง 85 คน ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดในบรรดาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเทศบาลตำบลบ้านหลวง นอกจากนี้ในการดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทำให้ได้รับทราบถึงปัญหาหลาย ๆ ประการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบุคลากร อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร รวมไปถึงการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นเหตุจูงใจให้ผู้ศึกษาซึ่งปฏิบัติงาน สังกัดกองการศึกษาเทศบาลตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งต้อง รับผิดชอบการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงได้ศึกษาการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง ในด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและสภาพปัญหาการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คณะกรรมการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2553

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาการจัดการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553 ในด้านบุคลากร อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร การมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมายและขอบเขตจำกัดดังนี้
 การจัดการ หมายถึง การดำเนินงาน 4 ด้าน ประกอบด้วย บุคลากร อาคารสถานที่และ
 สิ่งแวดล้อม วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร การมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน
 บุคลากร หมายถึง ผู้ดูแลเด็กที่ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดบรรยากาศ
 ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การใช้ประโยชน์จากอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องส้วม สนามเด็กเล่น
 ถนนหนทาง

วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการจัด
 การเรียนรู้ จัดประสบการณ์ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดขึ้นเพื่อให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้
 การมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน หมายถึง การที่ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาท
 ในฐานะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเป็นทางการและไม่เป็น
 ทางการ ตั้งแต่การรับรู้ข่าวสาร ร่วมประชุม และแสดงความคิดเห็น การให้ข้อเสนอแนะ การให้
 ความช่วยเหลือ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานที่ดูแลและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนให้การศึกษา
 แก่เด็กที่มีอายุระหว่าง 2 - 5 ปี มีฐานะเทียบเท่าสถานศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการ
 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่